ΕΤΟΣ Α΄. 'Αργοστόλιον τῇ 26 'Ιουλίου 1887. ΑΡΙΘ. 10

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΤΗΣΙΑ Δρ. 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ Δρ. 5
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
ΕΤΗΣΙΑ φρ. 12
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 6

Ἐμπρός

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ.
'Επιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημ. «'Εμπρός».
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Αἱ διὰ τὸ Λεύκωμα τοῦ «'Εμπρὸς» ἐπιστολαὶ ἀπευθυνθήτωσαν τοῖς κκ. Π. 'Αννίνῳ Καβαλλιεράτῳ καὶ 'Αλεξάνδρῳ Πόγγη.

'Η Διεύθυνσις.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ καὶ ΛΑΟΣ.

Τὸ ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ τὴν ἀνωτέρω ἐπικεφαλίδα φέρον ἄρθρον προὐκάλεσεν, ὡς εἰκός, τὴν μῆνιν τοῦ ἐν τῷ «Λαῷ» τῆς 17 ἱσταμένου γράψαντος! Θὰ ἦτον ἴσως χαμέρπεια καὶ ἐξευτελισμὸς ἂν εἰς τὰς ἐρεσχελίας ἐκεινου προὔτ θέμεθα ν' ἀπαντήσωμεν, ἀλλ' ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν, φοβούμενοι μή τινας τῶν ἁπλουστέρων διὰ τῶν ἀνοήτων ἐκείνων ληρημάτων ἀποπλανήσῃ. Παρερχόμενοι ὅθεν τοὺς ἀνοήτους ἐκείνους χαριεντισμοὺς οὓς ἐν ἀρχῇ προβάλλει, προβαίνομεν εἰς ἀναίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ψευδολογημάτων ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀναπτύξωμεν τὸ κοινωνικὸν ζήτημα ἀκολούθως. Κατελήφθη ὑπὸ φόβου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, διότι ἀπεδείξαμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν προνομιοῦχος τις τάξις, καὶ τοῦτο ὅπως μὴ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀπατης ἡ μερὶς ἐκείνη ἣν διὰ τοιούτων ψευδῶν προλήψεων, ἐφανάτισαν καὶ ἐκ τῆς φανατικότητος τῆς ὁποίας ἐλπίζουσιν ὀλίγοι τινὲς κηφῆνες, ἐν οἷς ἀναμφιλέκτως συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἀρθρογράφος. Σεῖς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς, διερρήξατε τὰ ἱμάτια σας πρὸς αἶσχος σας ὅπως δυνηθῆτε μετὰ τὸν ὑφ' ἡμῶν ἐγερθέντα ἄνεμον νὰ συγκρατήσητε τὴν λεοντὴν ὑφ' ἣν πρὸ τοσούτου χρόνου τοσοῦτον ὑπούλως καλύπτεσθε. Πλὴν καὶ ἡ λεοντὴ ὀλίγον εἰσέτι θὰ διατηρηθῇ καὶ τὸ προσωπεῖον θὰ καταπέσῃ καὶ τότε τὴν ἀληθῆ θὰ ἴδωσιν ὄψιν σας οἱ μέχρι τοῦδε τοσοῦτον δολίως ὑφ' ὑμῶν ἀπατηθέντες.

Εἶναι ἀναίδεια καὶ ἀναίδεια ὑπερβᾶσα πᾶν ὅριον ν' ἀποκαλῶνται ἰσόβολοι καὶ ὀπισθοδρομικαὶ αἱ ἀρχαί μας, ἀρχαὶ σκοποῦσαι νὰ καταδείξωσιν, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει διακρισις μεταξὺ τῶν ἀτόμων ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ. Ἂν ὁ σκοπὸς δὲν ἀπετύφλου ἐκεῖνον θὰ διέβλεπε καθαρῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡμῶν τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς πάσης πολιτείας, τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος, ἀντιτασσομένας πρὸς τὰς ἀληθῶς ἰσοβόλους καὶ ὀπισθοδρομικὰς ἀρχὰς ἐκείνου, ἀλλ' ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα καὶ ἡ συσσώρευσις ὀλίγων ψευδολογιῶν καὶ λέξεων πάσης ἐννοίας κενῶν ἐκρίθησαν ὡς τὸ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μέσον. Οὐχὶ δολίως καὶ ὑπούλως ἀλλὰ μετὰ θάρρους, πρωτοφανοῦς ἴσως, ἀνεκηρύξαμεν πρὸς αἶσχος σας τὰς σωτηρίους περὶ κοινωνίας καὶ λαοῦ ἀρχάς μας καὶ τὰς ἀρχὰς ταύτας σεῖς οἱ δολίως αὐτοκαλούμενοι ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ὀφείλετε πρῶτοι νὰ ἐνηγκαλισθῆτε. 'Αλλὰ ποῦ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ; ἄνθρωποι τῶν διαιρέσεων . . . . μάλιστα· ὀπισθοδρομικοί . . . . ναί. διότι ἐν τῇ ὀπισθοδρομήσει διαβλέπετε εὐοδουμένους τοὺς ὑπούλους σκοπούς σας. Δὲν ὑπάρχει προνομιοῦχος τάξις, δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ ἔμπορος, καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ χειρῶναξ ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον τὸ καλούμενον λαὸς καὶ διὰ τὸν λαὸν τοῦτον ἀνεξαιρέτως καὶ οἱ ἀνθῶνες καὶ αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι ἐγένοντο καὶ ἀπεδείξαμεν μάλιστα, ὅτι διὰ τὸν ἐργάτην μᾶλλον ἢ διὰ τὸν πλούσιον ἐγένοντο ταῦτα. Ποῦ, μωρολόγε καὶ συκοφάντα εἴπομεν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δρέπῃ τις τὰ ἄνθη ἐκεῖνα ἅτινα εἰσὶ προωρισμένα διὰ τὴν Α. ἢ τὸν Β. 'Αλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι δέσμη ἀνθέων διδομένη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α154Υ1Φ40112

τῇ Α, ἀποτελεῖ προνόμιον, διατί δὲν ἀποτελεῖ τοιοῦτον δέσμη χιλιάδων δραχμῶν παραχωρουμένη τῷ Κ. . . . ἢ Χ. . . .; Ἡ τῶν δημοτικῶν φόρων ἀντὶ ποσοῦ εὐτελοῦς ἄλλοτέ ποτε ἐνοικίασις, ἡ τῆς φωταψίας (φωτοσβεσίας) τῆς πόλεως ἐργολαβία καὶ ἡ τῆς καθαριότητος (ἀκαθαρσίας) τῆς πόλεως μίσθωσις δὲν ἀπετέλουν προνόμια καὶ προνόμια καλήτερα τῆς ἀνθοδέσμης; Ἄστοχος θεωρία πρὸς ἀπόδειξιν ὑπάρξεως προνομιούχου τάξεως, ὡς ἀστοχωτέρα ἡ ἑπομένη καθ' ἣν τοῦ μὲν τέμνεται διχα ἡ οἰκία, εἰς δὲ τὸν ἕτερον ἐπιτρέπεται καὶ ἡ κατάληψις ὁδοῦ. Ἀλλὰ τὸ Α. καὶ Γ. ἐπιτρέπεται προκειμένου περὶ ἀποδείξεως γεωμετρικοῦ τινος ἢ ἀλγεβρικοῦ θεωρήματος, οὐδέποτε ὅμως ἐπὶ τοιούτων ζητηματων οἷον τὸ προκείμενον. Παραβλέπομεν, ὡς ὅλως γελοίαν, τὴν διὰ χοροῦ ἀπόδειξιν ὡς ἀφορῶσαν ἰδιωτικὸν ζήτημα.

Ἀπεκαλέσαμεν, εὐφυῆ ἀρθρογράφε, τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν κοινωνικὸν ζήτημα καὶ τοιοῦτον ἀληθῶς εἶναι ὡς ἐκεῖ ἀπεδείξαμεν. Ἀπεχωρήσαμεν ἀληθῶς ἐκ τῆς κοινωνίας ἡμῶν τὴν σπεῖραν ἧς μέρος ἀποτελεῖτε καὶ τὴν σπεῖραν ταύτην παρεστήσαμεν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἔποψιν. Δὲν τήν ὑπεδιαιρέσαμεν ὅμως εἰς πέντε ἀλλ' εἰς ἓξ ταξεις καὶ πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην, ἣν δολίως παρελείπετε, ἀπευθυνόμεθα. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς ἐκείνους οὓς ἀπεπλανήσατε, πρὸς ἐκείνους εἰς οὓς ἐνεφυτεύσατε τὴν ἰδέαν τῆς διαιρέσεως, ὅπως τοὺς καταστήσητε πειθήνια ὄργανα σας. Πρόσπαθοῦμεν νὰ καταστήσωμεν γνωστοὺς τοὺς δολίους σκοπούς σας καὶ τοῦτο ἐννοεῖται σᾶς ἤγγισεν. Ἔχετε δίκαιον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν ὅπως ὑπερασπίσητε τὰ προνόμιά σας, ποιήσατε τὰς τελευταίας ἀναλαμπας σας, διότι θ' ἀποκαλύψωμεν τοῖς ὑφ' ὑμῶν πλανωμένοις τί ἐπιδιώκετε. Δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν νὰ παίζητε εἰς βαρος τῶν πτωχῶν, δὲν θὰ σᾶς ἀφίσωμεν νὰ ζῆτε ὡς κηφῆνες διὰ τοῦ ἱδρῶτος τῶν ἄλλων. Ἡ κόνις ἣν τοσοῦτον χρόνον ἐρρίπτετε ἐπὶ τῶν ὀμματων των ἀπωλέσθη πλέον καὶ ἤδη παρίστασθε γυμνοὶ ἐνώπιόν των. Ἂν ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ ἐνεπνεύσθησαν ὑπὸ τῆς ἰδέας ἣν τοσοῦτον ὑπούλως τοῖς ἐνεφυτεύσατε, ἂν κατωρθώσατε νὰ ἀποχωρίσητε αὐτοὺς τῶν λοιπῶν ὁμοίων των, ρίπτοντες ἐν μέσῳ τὴν λέξιν ἀ ρ χ ο ν τ ι ά ἂν διεβλέπετε ἐν τῷ χωρισμῷ, τῇ διαιρέσει καὶ τῇ ἀλληλομάχῃ ἐκείνῃ κατωρθουμένους τοὺς σκοπούς σας καὶ τὰ θυλάκιά σας πληρούμενα, ταῦτα ἐγένοντο ἐφ' ὅσον ἠδύνασθε νὰ τοὺς ἀποπλανᾶτε. Σήμερον ὅμως ὅτε καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι σᾶς ἠννόησαν, ὅτε καὶ ἡμεῖς σᾶς ἀπογυμνοῦμεν θὰ καταπέσῃ τὸ προσωπεῖον σας καὶ θὰ ἴδωσι ποῦ ὑπάρχει ὁ ἀληθὴς λαός. Θὰ ἴδωσιν ὅτι ἐπλανήθησαν ὑπὸ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ ὅτι ἡ διαίρεσις ἣν σκοπίμως τοῖς ἐνεπνεύσατε εἰς οὐδὲν ἄλλο συνετέλεσεν ἢ εἰς τὸ πληρῶσαι ἐπὶ ζημίᾳ των τὰ θυλάκιά σας.

Ἠσχύνθημεν, λέγει, ν' ἀποκαλέσωμεν τ ά ξ ι ν καὶ ἀπεκαλέσαμεν λαὸν τὴν φιλήσυχον καὶ φιλόνομον ὁμάδα, διότι τὰ ἔργα μᾶς διαψεύδουσιν. Ἀλλὰ τίνα τὰ διαψεύδοντα, προὐτίμησεν ὁ ἀναιδὴς ἀρθρογράφος νὰ ἀποσιωπήσῃ, διότι ἔκρινε καλλιτέραν τὴν σιγήν. Εἶναι δὲ τοῦτο λίαν παράδοξον εἰς ψευδολόγον τοιοῦτον ὅστις δὲν ἠσχύνθη νὰ γράψῃ, ὅτι διὰ 18 μόνον ψήφων ἀνεδείχθημεν νικηταί, ὅστις δὲν ἠσχύνθη νὰ προσθέσῃ τὴν φράσιν «καὶ διὰ ποίων μέσων;» Ποίων μέσων ἐξοχώτατε; Μήπως ὑπήρξαμεν τοσοῦτον ἀσυνείδητοι, τοσοῦτον ἀδιάντροποι, ὥστε νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς ἀπειρίας καὶ ἀσκεψίας νέου τινὸς Φλαγκίνη, δαπανήσαντος πλέον τῶν 27 χιλ. δραχμῶν πρὸς ἐξώνησιν συνειδήσεων; ἢ μήπως ἐξεδώκαμεν πολιτικὰ συναλλαγματα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐξαργυρωτέα, ἂν ὁ Θεὸς θέλει, ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου; Μήπως ἠπειλήσαμεν καταστροφὰς καὶ λεηλασ ας ἢ μήπως ἐτοιχοκολλήσαμεν πρὸ τῶν θυρῶν τῶν πολιτῶν, ὅτι θὰ τοῖς ἀποκόψωμεν τοὺς πόδας ἂν φανῶσι εἰς τὴν ἐκλογήν; Μήπως ἀνηρπαγησαν γέροντες παρ' ἡμῶν, ἢ μήπως ἐφυλαττομεν τινὰς διὰ ροπαλοφόρων; Μήπως κατεστρέψαμεν τὸ κτῆμα κανενὸς Μουσούρη, ἢ μήπως ἀπεσπάσαμεν ἀπανθρωπότατα τὸν μύστακα μετὰ τοῦ δέρματος κανενὸς Μεναγια; Μήπως ἡ ἀστυνομία προεφυλάκισέ τινα, ἢ ἀπηγόρευσε τὰ ὄργια σας, ἢ μήπως οἱ ἰσχυροὶ προεπώλησαν τὰς θέσεις τοῦ μέλλοντος καπνοκοπτηρίου καὶ δημαρχείου; Τίνα τῶν μέσων τούτων διεθέσαμεν, ἢ μᾶλλον τίνες διέθεσαν τὰ μέσα ταῦτα; Τίνας εὐλογίας εἴχομεν, τὰς ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐκκλησίας, πηγαζούσας ἐκ παχυσάρκου τινὸς ὑψηλοῦ ρασοφόρου, ἢ τὰς δεήσεις κανενὸς Κορέσῃ; Καὶ μολαταῦτα ἡ εὐγενής, εὐάγωγος καὶ εὐπειθὴς σπεῖρα των τοσην μεγαλην ἔσχε καλοσύνην, ὥστε νὰ ἀφίσῃ ἡμῖν ἐλευθέρας (sic) τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας νὰ ζητωκραυγάσωμεν.

Ὦ! εὐχαριστοῦμεν . . . Τοιαύτη καλοσύνη ἔπρεπεν ἀληθῶς νὰ προκαλέσῃ τὰς εὐχαριστιας μας, ὡς προὐκάλεσε τὴν ἔκπληξιν τοῦ ἀρθρογράφου, διότι ἐνθυμούμενος τὸ κανονισθὲν διὰ τὴν ἑορτήν των πρόγραμμα ἐθαύμαζε δικαίως ὅτι, δὲν ἐφήρμωσαν ἔστω καὶ τὰ τελευταια του ἐδαφια καί τοι ἡττηθέντες. Ἐν τούτοις ὅμως ἀντὶ τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς χαριτων ἐφάνημεν τοσοῦτον ἀγνώμονες, ὥστε δὲν τοῖς ἐπιτρέψαμεν νὰ καλύψωσι διὰ σκηνῶν τὴν ἀγορὰν ἅπασαν καὶ τοῦτο βεβαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔγκλημα. Αἰδὼς κ. ἀρθρογραφε, αἰδὼς ὅταν μαλιστα ὁμιλεῖτε περὶ συνειδήσεως, διότι τὴν συνειδησιν ἐκεινων δολιως ὑπεδουλώσατε καὶ συνειδησις ὑμῶν εἶναι τὸ συμφέρον.

Διατί σᾶς κατετρόμαξε τὸ κρατητήριον; Ὁ εὐ γ ε ν ὴ ς εὐ ά γ ω γ ο ς καὶ εὐ π ε ι θ ὴ ς λαὸς ποίαν ἀναγκην ἔχει τοῦ κρατητηριου, τῆς εἱ ρ κ τ ῆ ς τοῦ Α λ ῆ Π α σ ᾶ οἱανδηποτε καὶ ἂν ἔχῃ τοῦτο μορφήν; Ἀλλ' ἡ εὐγένεια καὶ εὐπειθια σας ἀποδεικνύεται τρανῶς ἐκ τοῦ φόβου σας καὶ μολονότι προσπαθεῖτε ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ σας νὰ καλυφθῆτε ὑπὸ πομπώδη ὀνόματα, οἱ εἰς εὐγενεῖς καὶ εὐπειθεῖς ἀναρμοστοι φόβοι σας τοῦ ἕρκους τῶν ὀδόντων διαφεύγοντες, προδιδουσι τὸ ποιόν σας.

Δεν ἀμφιβαλλομεν, κ. αρθρογράφε, ποσῶς, ὅτι θὰ ἐμμείνητε εἰς τὰς ιδέας καὶ ἀρχας σας ἐνόσῳ μαλιστα βλεπετε κλεισμένας πρὸ ἡμῶν τὸς θύρας τοῦ προσφιλοῦς ταμειου, ἀλλ' οἱ ὑφ' ὑμῶν ἀποπλανηθέντες θὰ ἐννοήσωσι πλέον τὴν ἀπατην των καὶ κατὰ τὰ ἐ ν ν ε ν ῆ ν τ α ἕνα ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἴδητε καὶ τούτους ἀντιστρατευομένους πρὸς τὰ καταχθόνια σχέδια σας καὶ τοὺς δι' ὑμᾶς ἐπωφελεῖς σκοποὺς καὶ τότε πάλιν θὰ σας ἀπομεινη ἡ ἐλπίς.

L' ultima Dea che fugge solo i sepolcri.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τοῦ Ἰατροῦ

Α. ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ.

Ὁ χριστιανὸς Ἰατροφιλόσοφος Ἀντώνιος Μηλιαρέσης, ὁ τοσαύτην θλίψιν διαχύσας ἐφ' ἁπάσης τῆς κοινωνίας διὰ τοῦ θανάτου του, κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ἐπιγείου διαμονῆς του στιγμὰς μεταπεμψάμενος παρὰ τῇ ἐπιθανατίῳ κλίνῃ τοὺς προσφιλεῖς αὐτοῦ ἀδελφούς, τὰς προσηκούσας ἀφῆκε παραγγελίας. Μεταξὺ τῶν παραγγελιῶν τούτων εἰσὶ καὶ αἱ ἑξῆς, αἵτινες ὑπαγορευόμεναι παρὰ τοῦ ἀειμνήστου, ἐγράφοντο καὶ ἐξετελοῦντο παρὰ τῶν προσφιλῶν ἀδελφῶν. «Συνιστῶ ὑμῖν τὰ νομίσματα ἅτινα τοποθετημένα ὄντα εἰς πέντε θήκας εἰσὶν Ἑλληνικά, Ῥωμαϊκά, Βυζαντινὰ καὶ Κεφαλληνιακά, τὸ μεγάλο κιβώτιον τὸ ἐμπεριέχον διάφορα ἀρχαῖα μαρμάρινα ἀνάγλυφα, πήλινα ἀγγεῖα, καὶ διαφορα ἄλλα, νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Σεβαστὸν Πανιερώτατον Γερμανὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς π ρ ο ζ ύ μ ι πρὸς σχηματισμὸν μουσείου ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπείῳ. Εἰς τὰ ἀνωτέρω προσθέσατε καὶ δεκαὲξ εἰκόνας ἐκκλησιαστικὰς τὰς ἑξῆς. Τὴν βρεφοκτονιαν, τὴν μνήστευσιν τῆς Παρθένου, τὴν Παναγίαν τῶν θλίψεων, τὸν Χριστὸν συγχωροῦντα τὴν μετανοοῦσαν ἁμαρτωλόν, τὴν ἀποκεφαλισιν τοῦ Προδρόμου, τὸν Θεόν, τὸν ἅγιον Ἱερώνυμον, τὸν Πέτρον κλαίοντα, τὸν Ἀδὰμ φεύγοντα ἐκ τοῦ παραδείσου, τὸν Χριστὸν προσφερόμενον τεσσαρακονθήμερον εἰς τὸν Συμεών, τὸν Πρόδρομον, αναγλυφον ἐπὶ μαρμαρου, τὴν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὰς δωρηθείσας μοι παρὰ τῶν καλλιτεχνῶν Βέγια, Μηνιατου καὶ Βαρούχα. Πρὸς τούτοις παραδώσατε εἰς τὸν Σεβαστὸν Ἀρχιεπισκοπον παντα τὰ βιβλία μου τόσον τὰ ἰατρικὰ καθὼς καὶ παντα τὰ ἄλλα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ πολλὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἐκ τούτων τὰ μὲν ἄλλα βιβλία ἀποτελέσουσι μέρος τῆς σχηματιζομένης Ἀρχιεπισκοπικῆς Βιβλιοθήκης, τὰ δὲ ἰατρικὰ βιβλία καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, θέλει παραδώσει ὁ Σεβαστὸς Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸ διὰ τῶν διακαῶν προσπαθειῶν του ἱδρυόμενον νοσοκομεῖον».

Τὰς παραγγελίας ταύτας οἱ εὐγενεῖς αὐτάδελφοι τοῦ ἀειμνήστου μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἐξεπλήρωσαν ἀμέσως παραδώσαντες τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν πάντα τὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα. Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς γενναίας τοῦ ἀειμνήστου Ἰατροῦ δωρεᾶς καὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν οὐ μόνον δημόσιος Ἀρχιεπισκοπικὴ Βιβλιοθήκη ἱδρυθήσεται, εἰς ἣν δύναται πᾶς τις νὰ ἀπαντλῇ σπουδαίας καὶ ὠφελίμους γνώσεις, ἀλλὰ καὶ μουσεῖον ἄξιον λόγου, ἔνθα δύναταί τις πραγματικώτερον νὰ συγκοινωνῇ τῇ ἀρχαιότητι.

Προσεχῶς καταχωρισθήσεται κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ τῷ Μουσείῳ παρὰ διαφόρων δωρηθέντων.

Ὁ στίχος τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ ἔχει οὕτω:
. . . . Anche la speme,
Ultima Dea, fugge i sepolcri; . . . . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΚΛΗΡΟΣ.

Καταπαύσαντος πλέον τοῦ ἐκ τῶν τελευταίων δημαιρεσιῶν ἀνακινηθέντος ἐκλογικοῦ σάλου ἐπαναφέρομεν ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς δημοσιότητος ἓν ἐκ τῶν ζητημάτων ἐκείνων, ἐφ' οὗ ὁ κάλαμός μας πλειότερον ἔπρεπε νὰ ἐνδιατρίψῃ· τὸ ζήτημα τοῦ τόσην συμπάθειαν παρ' ἡμῖν διεγείραντος ἀτυχοῦς καταδίκου Κουνάδη, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ὁποίου τόσον ἐπιτυχῶς ἐλειτούργησεν ἡ ἀπαισία μηχανὴ τοῦ δόκτορος Γκιλοτίνου.

Κρίνομεν περιττὸν ν' ἀναμασήσωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς φρικώδους καὶ τραγικῆς μυθιστορίας, καταστροφὴ τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ πτῶσις μιᾶς κεφαλῆς πρὸς ἱκανοποίησιν δῆθεν τῆς κοινωνίας. Ὅπως λειτουργεῖ παρ' ἡμῖν τὸ ἐκ ζωοκλόπων καὶ αἰγοβοσκῶν ἀποτελούμενον σύστημα τῶν ὁρκοδικῶν, ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἐφαρμόζεται ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη, ἂς μὴ παραξενευώμεθα ἂν βλέπωμεν ἀνερχομένους συχνάκις ἐπὶ τοῦ ἰκριώματος ἀνθρώπους οἵτινες ἐν ταῖς κοινωνίαις μας θὰ ἐχρησίμευον ὡς πρότυπα εὐσυνειδησίας καὶ ἐντιμότητος. Ἡ κοινὴ ὅμως γνώμη—ὁ ἀλάθητος οὗτος τῶν πράξεών μας δικαιοκρίτης—ἥτις ἐνησχολήθη πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τὸ ἐξήτασεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ του καὶ τὸ ἀνέταμεν ὑφ' ὅλας του τὰς ἐπόψεις, ἐξήνεγκε πλέον τὴν ἐτυμηγορίαν της, δι' ἧς ἀπεδοκίμασεν ὡς ἄδικον καὶ σκληρὰν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἐπέβαλε τῷ Κουνάδῃ ὡς ἀντίποινον τῆς πράξεώς του τὸν θάνατον· ἐξηγέρθη δὲ παράφορος, ἀπειλητικὴ κατὰ τοῦ ἱερέως ἐκείνου, ὃν ἡ φήμη μετ' ἐπιτάσεως διεσάλπισεν ὡς τὸν πρωταγωνιστὴν καὶ πρωταίτιον ὅλης τῆς παραδόξου αὐτῆς ὑποθέσεως, ὅστις ὅμως δίκην ἐγχέλυος διωλίσθησε τῶν χειρῶν τῆς Δικαιοσύνης.

Πρὸ πολλῶν μηνῶν, πρὶν ἀκόμη βλαστήσῃ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἡ ἰδέα τῆς ἐκτελέσεως τῶν θανατικῶν ποινῶν, ἕνα μῆνα περίπου μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Β. Διατάγματος τῶν χαρίτων, εἶχον μεταβῇ ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ συνομιλήσει μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς Κουνάδη περί τινος ὑποθέσεώς του· ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ λόγου, ὅπου ἐξ ἀνάγκης ἀνεμίχθη καὶ τὸ ὄνομα ἱερέως τινός, ἡ μορφὴ τοῦ ἀτυχοῦς καταδίκου τοσοῦτον εἶχε μεταβληθῇ ὥστε ἐπ' αὐτῆς οὐδὲν πλέον διεκρίνετο τὸ ἀνθρώπινον ἀλλὰ θηριῶδές τι ἐν εἰδεχθεῖ μεγαλοπρεπείᾳ τὴν εἶχε περικαλύψει· τρίζων δὲ μετὰ νευρικῆς ἐξάψεως τοὺς ὀδόντας του καὶ τοὺς μῦς τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐπιφόβως συσπῶν—«ὤ! ἕναν παρᾶ δὲ δίνω γιὰ τὴ ζωή μου, μοὶ ἔλεγεν, ἤθελα ὅμως μιὰ 'μέρα νὰ ἤμουν ἐλεύθερος, γιὰ νὰ ἐκδικηθῶ τὸν ἄτιμον αὐτὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἡ κοινωνία στοχάζεται ἴσως ἠθικὸν καὶ ἀθῶον».

Αἰσχύνομαι ν' ἀναφέρω πανθ' ὅσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μοὶ ἐξέφρασεν, οὐδὲ θέλω ἐξ αἰδοῦς σημειώσει τὸν τρόπον, δι' οὗ ἀποπλανηθεῖσα ἐξεποίησεν ἡ ἀτυχὴς ἐκείνη γυνὴ τὴν τιμαλφεστέραν ἰδιοκτησίαν της, τὴν τιμήν της, διότι ἀρκούντως σέβομαι τῆς ἐφημερίδος ταύτης τοὺς ἀναγνώστας· ἐκφράζω ὅμως τὴν ἔκπληξίν μου πρὸς τὸν πνευματικὸν ἐκεῖνον, ὅστις—πρὸς διάσωσιν ἴσως τῆς ὑπολήψεως ἑνὸς συναδέλφου του—ἐσφράγισε διὰ τῆς ἐπιβλητικότητος τῆς θρησκείας τὰ χείλη τοῦ καταδίκου, ὅστις ἐσκόπει, ἀπὸ τοῦ ἰκριώματος κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην στιγμὴν τῆς ἐκ τοῦ κόσμου ἀπομακρύνσεώς του να ἀναφέρῃ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ τὰ αἴτια, ὧν ἡ συνδρομὴ καθώπλισε τὴν τέως ἄτολμον χεῖρά του ἵνα ἐν στιγμῇ ἀκατασχέτου ψυχικῆς παραφορᾶς τὴν κατενέγκῃ θανατηφόρον κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς συζύγου του.

«Μὴ μὲ θεωρήσετε ὡς κακοῦργον, καὶ ἂν πίπτῃ ἡ κεφαλή μου, πίπτει χάριν φιλοτιμίας. Ἤθελα νὰ σᾶς ἐκθέσω ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐγκλήματός μου, ἀλλ' ὁ πνευματικὸς μοῦ τὸ ἀπηγόρευσε. Πάσχω, ἀδελφοί, ἀπὸ τὸ ἱ ε ρ α τ ε ῖ ο ν· συγχωρᾶτέ με».

Οὗτοι ἦταν οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ θύματος, οἵτινες διαφυγόντες τὰ χείλη του, κατὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην στιγμὴν καθ' ἣν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἠωρεῖτο ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου, δὲν δύνανται νὰ ὦσι λόγοι ψευδεῖς. Ἄλλως τε ὁ Κουνάδης δὲν ἦτο κακοῦργος ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ οὐδὲν προηγούμενον ἔχομεν ἐν τῇ ζωῇ του προδίδον τὰς ἐγκληματικὰς διαθέσεις του· ἄνθρωπος δὲ τοιοῦτος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεχωρίζετο τῆς ἐπιγείου ὑπάρξεως καὶ μετέβαινεν ὅπως κρούσῃ τὰς πύλας ἄλλης ζωῆς, τῆς αἰωνιότητος, φέρων ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς θρησκείας, δὲν παραδέχομαι ὅτι ἠδύνατο εἰς βάρος τῆς ψυχῆς του νὰ ψευσθῇ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ κριτήριον τοῦ ὁποίου ἐγνώριζεν, ὅτι μετὰ μικρὸν θὰ παρίστατο.

Οἱ ἀληθεῖς λοιπὸν οὗτοι λόγοι συνδυαζόμενοι μετὰ τῆς πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ πρὸς ἄλλους ἐξομολογήσεώς του, κυρίως δὲ μετὰ τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Βλαχάτα Σάμης ἐπικρατούσης γενικῆς πεποιθήσεως περὶ τῆς σκανδαλώδους ἀναμίξεως ἱερέως τινὸς ἐν τῇ ὑποθέσει Κουνάδη ἀποτελοῦσι φοβερὸν κατ' αὐτοῦ κατηγορητήριον, ὅπερ ματαίως ἐπεζήτησε νὰ ἐξαφανίσῃ ἐν τῇ σιγῇ τοῦ καταδίκου ὁ ἀξιοσέβαστος ἄλλως πνευματικός του.

Ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ὑπῆρξε κατὰ γενικὴν πεποίθησιν ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς καταστροφῆς δύο ἀσθενῶν ὑπάρξεων, ὧν ἡ ζωὴ θὰ διέρρεε μέχρι τοῦδε ἀπρόσκοπτος, ἀθορύβητος, ἂν δὲν παρενετίθετο μεταξὺ ἐκείνων, ὡς σφήν, ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θὰ διαβιβάσῃ μὲν εἰς τὰς νεωτέρας γενεὰς τῆς πατρίδος μας ἡ παράδοσις· ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ἡ δημώδης Μοῦσα ἔπρεπε ν' ἀπαθανατίσῃ. Κ' ἐν τούτοις παρὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ — ὅστις καὶ σήμερον ἀκόμη διεκδικεῖ ἐφ' ἡμῶν δικαιώματα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ — ἀπεκδέχεται ἓν τμῆμα τῆς κοινωνίας μας νουθεσίας καὶ συμβουλάς.

Ἀνέλθετε, ἀνέλθετε, Πανιερώτατε, μέχρι τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς σας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πολὺ ἡ μεγάλη ἐπιείκειά σας σᾶς ἐχαμήλωσε καὶ ἐφαρμόσατε ὅ,τι ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὃν ἤδη πολὺ πρὸ ὑμῶν κατεδίκασεν ἡ κοινὴ γνώμη φροντίσασα νὰ περισυλλέξῃ σελίδα πρὸς σελίδα ὅλας τὰς περγαμηνὰς τῆς ζωῆς του.

Ἄλλως τε ποίαν ὠφέλειαν, ποῖον ἠθικὸν κέρδος τὸ ἱερατεῖον προσκτᾶται ἐκ τῆς ἀποκρύψεως ἐγκληματικῆς πράξεως ἱερέως τινός, ἣν ἡ φήμη προλαβοῦσα εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους διετυμπάνισεν; Ὅταν ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς θρησκείας διαπράττωνται τὰ αἴσχιστα ἀνοσιουργήματα, ὅταν ἱερεῖς ἐπιλαθόμενοι τοῦ προορισμοῦ των ἐκτρέπωνται εἰς πράξεις προκαλούσας τὸ ἐρύθημα καὶ ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ ἀναιδεστέρου λαϊκοῦ, ὅταν αἱ πράξεις αὗται θὰ συγκαλύπτωνται ἄνευ ἀποδοκιμασίας καὶ στηλιτεύσεως, τότε ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ τείνωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης τὰ ὦτα μας εἰς τὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου κλήρου κακοβούλως ἴσως διαθρυλλούμενα καὶ νὰ προσχωρήσωμεν εὐχαρίστως εἰς τὴν πρὸ πολλοῦ ἐσχηματισμένην παρά τισι πεποίθησιν, ὅτι ἱερατεῖον ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲν ἔχομεν.

Μάλιστα ἱερατεῖον δὲν ἔχομεν, διότι, ἂν τοιοῦτό τι εἴχομεν, δὲν ἐχρειάζετο ἡ μία λέξις, δὲν ἤρκει ἡ μία ὑπόνοια, ὅπως διασυρθῇ ὁ ἔνοχος ἱερεὺς ἐνώπιον τοῦ ἱεροδικείου καὶ λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του. Ἔπειτα πῶς δύναται νὰ ὑψωθῇ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τὸ ὑψηλὸν αὐτὸ σωματεῖον ἀφοῦ φέρει ἐντὸς τῶν σπλάγχνων του τὸ δηλητήριον τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς; Διατί δὲν ἀποκόπτετε, διατί δὲν ἀποδιώκετε μακρὰν ὑμῶν τὸ μέλος τὸ σεσηπὸς καὶ διεφθαρμένον, ἀλλὰ τὸ διαφυλάττετε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ πρὸς καταισχύνην καὶ ὑμῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας; Μήπως δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τοιαύτη ἐγχείρισις ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς αὐτοσυντηρησίας;

Θεὸς γινώσκει μετὰ πόσης ψυχικῆς θλίψεως σύρομεν τὰς γραμμὰς ταύτας, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν οὐδέποτε ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων νὰ κινῆται τοῦ δημοσιογράφου ὁ κάλαμος· ἀλλ' ἀφοῦ βλέπομεν οὐδεὶς νὰ ἐνδιαφέρηται πρὸς καταστολὴν τοῦ ρεύματος τῆς διαφθορᾶς, ὅπερ μᾶς κατέκλυσεν ἐκ τῶν ἄνωθεν, ἀφοῦ ἡ ἐκκλησία, παρ' ἧς προσεδοκῶμεν δραστηρίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνέργειαν, ἀδιαφορεῖ, καθῆκον ἔχει ὁ τύπος, ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς του θέσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ του, νὰ ῥήξῃ κραυγὴν ἀγανακτήσεως καὶ μετὰ δυνάμεως νὰ τινάξῃ τὰ βέλη του κατὰ τῆς ἀνηθικότητος, ἥτις ἐπ' ἐσχάτων θρασεῖαν ἤγειρε κεφαλήν.

Μ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Μετὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἕνωσιν ὁ ἐξ Ἰθάκης σπουδαῖος [illegible] τελευταίως μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς [illegible] ἕνωσιν, λέγομεν, ἐνηργήθησαν παρ' ἡμῖν, ὡς καὶ ἐν τῷ λοιπῷ κράτει ἓξ ὅλαι δημοτικαὶ ἐκλογαί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐκ τῶν ἐκλογῶν τούτων ἡ μὲν πρώτη, ἡ τοῦ 1866 δὲν ἀξίζει τ' ὄνομα, διότι αὕτη ἐγένετο ἐπὶ τὸ μ ο μ ο λ ο ε ι δ έ σ τ ε ρ ο ν. Ἀπόδειξις τούτου πιστὴ ὅτι ἀγλαὸς καρπὸς αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Παναγῆς Βινιεράτος, ὁ τότε μόνον ἐν τῷ νοδαρικῷ κόσμῳ γνωστός. Μένουν λοιπὸν ἄλλαι πέντε μετὰ τὴν ἕνωσιν δημοτικαὶ ἐκλογαί, κάπως σπουδαίως ἐνεργηθεῖσαι. Ἐκ τῶν πέντε τούτων, εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ πρώτη, ἡ περίφημος τοῦ 1870, ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ Βινιεράτου, ὑπερισχύσαντος τοῦ τότε ἀντιπάλου του Ἰατροῦ Βανδώρου κατὰ 100 περίπου ψήφους. Ἀλλ' εἶναι νὰ ὑπενθυμίσωμεν ἐνταῦθα τὰ διαβόητα ὄργια τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης, τὰ τερτίπια, τὰ κατὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα παρ' ἡμῖν τὰς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεις, κτλ. κτλ. τὰ ὁποῖα τότε ὠφελούμενοι τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορίας τῶν ἰδικῶν μας, ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν ὁ Βινιεράτος μετὰ τοῦ πολυμηχάνου καὶ γονιμωτάτου Βρούτου; Ὑπολείπονται λοιπὸν τέσσαρες ἄλλαι. Ἐκ τούτων πόσας ἐκέρδισεν ὁ Βινιεράτος μ' ὅλον τὸν Βροῦτον; Καμμίαν! Τὴν ἔχασε τῷ 1874 τὴν ἔχασε τῷ 1879 τὴν ἔχασε τῷ 1883 τὴν ἔχασε τῷ 1887! Πῶς; Μήπως εὑρίσκετο αἰωνίως ὑπὸ τὰς αὐτὰς δυσμενεῖς περιστάσεις; — Ἀπεναντίας αἱ περιστάσεις ἔκτοτε ὑπέστησαν ὅλας τὰς δυνατὰς ποικιλίας. Καὶ κυβέρνησιν εἶχε καὶ κυβέρνησιν δὲν εἶχε, καὶ φίλους ἰσχυροὺς εἶχε καὶ φίλους ἰσχυροὺς δὲν εἶχε, καὶ... καὶ... Μολαταῦτα πάντοτε ἀπ' ὀπίσω! Τί θὰ εἰπῇ τοῦτο; Θὰ εἰπῇ ὅτι μ' ὅλα τὰ σ φ ό ρ τ σ α τὰ ἰδικά του, μ' ὅλα τὰ λάθη τῶν ἀντιπάλων του, μ' ὅλας τὰς εὐμενεῖς πρὸς ἐκεῖνον μ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς πρὸς τούτους περιστάσεις, ὑπάρχει ἓν ὅριον, τὸ ὅριον τῆς ἐπιτυχίας, τὸ ὁποῖον ἀδύνατον ὡς ἄλλος Τάνταλος, νὰ φθάσῃ! Καὶ ἐὰν μὲν αἱ περιστάσεις ἦναι εὐνοϊκαὶ τὴν χάνει ἀπὸ 50 ἐὰν δὲ δυσμενεῖς ἀπὸ 300 ἢ 400! — Αὐτὰ λέγει ἡ ἀναμάρτητος στατιστική. Προσοχὴ λοιπὸν εἰς τὸ μέλλον, κάποιοι ἔ ξ υ π ν ο ι!

Α.

Διεφθαρμένοι Διαφθορεῖς τῆς κοινωνίας μας

Τὴν πρώτη στιγμὴ ποῦ ἐδιάβασα ςὸν Λ α ὸ ν ἀριθ. 196 τὸ Μυρολόϊσας, τὸ ἐθεώρησα καὶ ἀνάξιον ἀπαντήσεως. Ἔπειτα ὅμως ἐσκέφθηκα ὅτι ἡ κοινωνία μας δὲν συνίσταται ὁλοκλήρως ἀπὸ νοήμονα, ἀλλὰ θὰν ἦναι κ' ἐκεῖνοι ποῦ βλέποντες χαρτὶ ς α μ π ά δ ο, τόσο μόνον τοὺς φθάνει, γιὰ νὰ κάμουνε τὸ ςαυρότους, καὶ ν' ἀνασπασθοῦνε σ' ἐδαῦτο· εἰς δὲ τὸ ἐν λόγῳ Μυρολόϊσας, ἤθελε ἀνασπασθοῦνε τὰ κοψίματά σας, τὴ λύσσασας, τὸ φαρμάκι σας, τὰ ψεύδησας καὶ τ' ἀντιστρόφως ἄλλα εἰπομένασας. Ἀποκρίνομαι ὅθεν καταλογικῶς ἀπὸ ἕνα πρὸς ἕνα ςὰ μυρολοϊμένασας.

Ἀρχίζετε ἀποκαλοῦντες μας 'πισοδρομικούς! 'Σὰ νὰ εἴμασθ' ἐμεῖς ὁποῦ ἐφέραμε τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνίας ἑκατὸ χρόνους ὀπίσω, χωρίζοντές την εἰς δύο

φυλὲς, καθὼς ἦτον τότε, ἄρκοντες καὶ 'ποχείργοι, γιὰ νὰ βαλθοῦμε ἐπὶ κεφαλῆς τῶν 'ποχείργιων, ἐναντίον εἰς τοὺς ἄρχοντας!

Λέτε ὅτι ἔχουμε τάξιν προνομιοῦχον. Καὶ νομίζετε νὰν τὸ δείχνετε εἰς τὸ νὰ μὴν καλένουμε στοὺς χοροὺς ὁποῦ κάνουμε ςὰ σπήτια μας, οὔτε τὸν τσαγγάρημας οὔτε τὸ ῥάφτημας!—Μὰ τοῦτο, φίλτατοι, δὲν θὰ 'πῆ τάξιν προνομιοῦχον· ἀλλὰ ὅτι καθένας καλένει στὸ σπῆτιτου τοὺς φίλουςτου, κ' ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἠμπορεῖ νὰ συνομιλήσῃ διὰ ὁπωσοῦν ἀλληλόγνωστα πράγματα. Σεῖς οἱ ἴδιοι, ἂν ἐκαλένετε στοὺς χορούς σας τοὺς σαρομαντάδες τοῦ δημοσίου δρόμου, οἱ πολίτες ἐκεῖνοι ἤθελε καταλάβουνε πῶς τοὺς κολακεύετε διὰ τὴν ψῆφοντους, καὶ ἤθελε σᾶς καταφρονήσουνε.

Παραχωροῦμε, λέτε εἰς τὸν δεῖνα φίλον μας νά πάρῃ, χτίζοντας, μέρος ἀπὸ τὸν δημόσιον δρόμον, ἐνῷ ἄλλου, ὄχι φίλου μας, δὲν τοῦ ἐπιτρέπουμε οὔτε νὰ χρησιμευθῇ ἀπὸ τὸν ἰδικότου σπητότοπο. —Δὲν ἠξέρετε τί λέτε. Σὲ τοῦτα δὲ 'μπαίνει ὁ Δήμαρχος.

Μᾶς φωνάζετε γόνους τῆς καταρρευσάσης 'Επτασησιακῆς 'Αριστοκρατίας, ἀποδιδοντές μας περιφρόνησιν καὶ ἀποστροφὴν διὰ ἐκείνους ὁποῦ σεῖς ἐξανακάμετε 'ποχείργιους!—Καὶ ἰδοὺ το φαρμακομένο κεντρίσας, ὁποῦ, ἠθικοὶ τσορτσίνοι, το 'μπήγετε στὴν καρδιὰ τοῦ ὄχλου! 'Αποτρόπαιοι τῷ ὄντι ἀνατροπεῖς τῆς ἀληθείας, διεφθαρμένοι διαφθορεῖς τῆς κοινωνίας μας! Ἅρπαγες! Λυσσιασμένοι ἐπειδὴ δὲν σᾶς ἐπίτυχε ἡ προχθεσινήσας ἔφοδος κατὰ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου! Ὄντως ἐλεεινὰ ὄντα, γόνοι τοῦ Διαβόλου καὶ τῆς Κολάσεως! Καταραμένοι Λύκοι, ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος! Ἄμποτε ἡ λύσσασας νὰ ἐνεργήσῃ μεσ' στ' ἄντερασας, νὰ σᾶς μαράνῃ καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴ σύζυσήσας.

Ὁ Λασκαράτος εἶναι παλίμπαις, εἶναι ἀπαίσιος, ἀποτρόπαιος καὶ ὅσα ἄλλα . . . . . Ταῦτα ὅμως ἀποβλέπουν ἰδιαιτέρως ἐμὲ μόνον· ὥστε ἔχω τὸ δικαίωμα νὰν τα χαρίσω καὶ σας τὰ χαρίζω.

Ναὶ, βέβαια, ἱδρώσαμε γιὰ νὰ σᾶς νικήσωμε· γιὰ πολλὰ δίκηα· 'Αλλὰ καὶ διότι δὲν εἴχαμε κ' ἐμεῖς ἕνα παιδὶ μόλις ἐνηλικιωμένο, μόλις βαλμένο στὴ διαχείριση μιᾶς πλουσίας κληρονομίας, νά καταχρασθοῦμε τὴν ἀγνότητάτου, νὰν τὸ χαϊδέψουμε, καὶ ἐνταυτῷ νὰ βάλωμε τὰ δάκτυλάμας εἰς τὴν τσέπητου. Μιὰ τριανταριὰ χιλιάδες φράνκα ἀπὸ μόνο τὸ παιδὶ ἐκεῖνο, ὕψωσανε πολὺ τὴν ὑποψηφιότητάσας διὰ τῆς ἀφειδοῦς ἀγορᾶς πωλομένων ψήφων· οὔτε μᾶς ἦλθε κ' ἐμᾶς ἀπὸ τὸν Ἅδη τὸ λαμπρὸ κανίσκη ἑνὸς προσοδοφόρου φόνου, τὸν ὁποῖον νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε κ' ἐμεῖς μὲ ὅμοιαν 'πιδεξιοσύνη τῆς ἰδικῆςσας, καὶ νά βγάλωμε 'κατοστὴ ψήφων.

Δὲν μᾶς ἐδίκησε, λέτε, ἡ νίκη, ἀλλὰ θέλουμε καὶ νὰ ἐγδικούμεθα ἐναντίονσας.— Καὶ πῶς; Μὴ σᾶς ἐσταματίσαμε στὸ δρόμο ὑποχρεώνοντέςσας νὰ πγῆτε ξῦδι;— Μὴν τὴ νύκτα σᾶς ἐτσακίσαμε τὰ γιαλιὰ τῶν πορτῶνσας; τοὺς τροχοὺς ποῦ ξενυχτοῦνε στὸ δρόμο; Μὴν ἐμουτζόσαμε τοὺς πύργους τῶν σπητιῶνεσας; Μὴ σᾶς ἐφωνάξαμε αἰσχρότητες; ἀνταποδίδοντέςσας ὅλα ταῦτα τὰ ἐδικάσας; Ὄχι, ὄχι· ἀλλὰ σεῖς κακουργεῖτε, καὶ τὰ κακουργήματάσας τὰ μέμφεσθε στοὺς ἐναντίουςσας φρονίμους καὶ τιμίους ἀνθρώπους! . . . . κτλ. κτλ. κτλ.

Μένετε, λέτε, μὲ τὴν ἀκλόνητον ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον. Δὲν ἀμφιβάλω. ΤὸΔημοτικον Ταμεῖον, καὶ τόσες ἄλλες πηγὲς καταχρήσεως ἔχουνε θέλγητρα, ποῦ θὰ σᾶς κάμουνε νὰ ἐπιμείνετε καὶ νὰ ὑπομείνετε, ἐλπίζοντες πάντοτε στὴν ἀπόκτησιν τοῦ Ταμείου ἐκείνου τῆς 'Επαγγελίας. 'Αλλὰ ἄμποτε ὁ θεὸς νὰ λυπηθῇ τὸν Δῆμον τοῦτον, νὰ βάλῃ τὸ χέριτου, καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴ λύσσασας σὲ μάνητα 'σὰν ἐκείνην ὁποῦ ἔκαμε τοὺς χοίρους νὰ τρέξουνε νὰ πνιγοῦνε.

'Ανδ. Λασκαράτος

ΔΙΑΦΟΡΑ

'Απὸ τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος ἄρχεται ὁ τρυγητὸς τοῦ σταφιδοκαρποῦ μας, ὃν ἔβλαψαν σπουδαίως οἱ κατ' αὐτὰς νυχθημερὸν πνέοντες καυστικοὶ ἄνεμοι ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις τῆς νυκτερινῆς δρόσου ἀφ' ἑτέρου· ἕνεκα τούτου καὶ ἡ ἐσωδία ὑπολείπεται πολὺ τῆς περυσινῆς καὶ ἡ ποιότης δὲν εἶναι καθόλου ἀρίστη· Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ πρὸ παντὸς μᾶς ἐνθαρύνει εἶναι αἱ ἐκ τῶν ἀγορῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καθ' ἑκάστην καταφθάνουσαι εὐάρεστοι εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ, καθόσον οὐ μόνον τὰ ἐν αὐταῖς ἀποθέματα ὁλοσχερῶς ἐξηντλήθησαν ἀλλὰ καὶ καταστροφὴ σχεδὸν τελεία ἐπῆλθε εἰς τὰς ἀμπελοφόρους ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν περιστάσεων ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ἐπεκτάσεως τῆς φυλλοξήρας· πρὸς ἀναπλήρωσιν λοιπὸν τοῦ ἀποθέματος καὶ παραγωγὴν τῆς κατ' ἔτος καταναλισκομένης ποσότητος οἴνων μεγάλη ὑπάρχει ζήτησις τῆς ξηρᾶς σταφίδος διότι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης ἡ οἰνοπαραγωγὴ προμηνύεται ἐλαχίστη.

—Τὴν Παρελθοῦσαν τετάρτην ἐξεδόθη τὸ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Γ. Χρυσάφη βούλευμα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν δι' οὗ παρεπέμφθησαν οἱ Δ. Μεταξᾶς. Α. Φωκᾶς. Α. Μακρῆς. καὶ Γ. Βαρτελάτος εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ 'Εφετείου Κερκύρας συστηθησόμενον Κακουργοδικεῖον. ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι θανατηφόρου τραύματος. Τώρα, ὅτε πλέον ἡ ἀνάκρισις ἐπεραιώθη ἐδόθη δὲ ὁπωσδήποτε μία λύσις εἰς τὸ πρὸ πολλοῦ ἀπασχολοῦν τὴν κοινωνίαν μας τοῦτο ζήτημα, ἀναγκαζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν μετὰ λύπης ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῇ τοσαύτη ἀξιοπιστία εἰς μάρτυρας ὧν ἡ ἐμπάθεια καὶ φανατικότης παρέσυρε μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ καταθέσωσιν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης γεγονότα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔλαβον χώραν, καὶ τοῦτο ὅπως ἐνοχοποιήσωσι κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἀνθρώπους ὧν ἡ προφυλάκισις θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ των χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ἔγκλημα μετὰ μεγάλης προθυμίας των θὰ διέπραττον. Ἄλλως τε πῶς ἐξηγεῖται ἡ πλεισμονὴ τῶν ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ ἀσυνειδήτως κατηγορηθέντων ὡς ἐκ τῆς προφανοῦς ἀθωότητος καὶ τῆς ἐξαιρέτου κοινωνικῆς θέσεως τῶν ὁποίων ἀπηξίωσεν ὁ ἀξιότιμος ἀνακριτὴς νὰ ἀπαγγείλῃ κατηγορητήριον; Ὁ θάνατος τοῦ Χρυσάφη ὅν τόσον σατανικῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον των ἐξεμεταλλεύθησαν δὲν ἦτο κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν συνέπεια τοῦ τραυματισμοῦ, ὅστις ἂν ἐτύγχανε καταλλήλου περιποιήσεως θὰ παρήρχετο μετά τινα χρόνον χωρὶς ν' ἀπολήξῃ εἰς τὸ ὀλέθριον ἐκεῖνο ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἀναμφιβόλως αἰτία ὑπῆρξε ἡ μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἄμεσος ἐν τῇ πόλει περιφορά του ἄνευ τῆς προλήψεως τῆς ἐπελθούσης αἱμορραγίας, καὶ διὰ τῶν μέσων τῆς ἐπιστήμης ἐπιβαλλομένης προφυλάξεως ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τοῦτο ὅπως ἐξυπνήσωσι ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὀπαδῶν τῆς μερίδος τὰ τέως κοιμώμενα θηριώδη των ἔνστικτα καὶ προβῶσιν εἰς αἱματηρὰν ἀντεκδίκησιν. 'Εν τούτοις ἑδραίαν πεποίθησιν ἔχομεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη πρὸς στιγμὴν ἀποπλανηθεῖσα ταχέως θέλει ἀποδώσει εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας τὰ σκληρῶς ἀποχωρισθέντα μέλη της, τὰ ὁποῖα σατανικὴ ἐπίνοια ἔρριψε πρό τινος εἰς τὰς φυλακάς.

Φίλε Πολῖτα

Απάντησιν ματαίως ἀναμείνας
μέχρι στιγμῆς εἰς τας γραμμὰς τὰς φιλικὰς ἐκείνας
δι' ὧν ἠθέλησα κ' ἐγὼ μ' εὐγένειαν συνήθη
νὰ βαλσαμώσω τὰς πληγὰς ποῦ φέρεις εἰς τὰ στήθη,
σπεύδω προθύμως ἀδελφὲ μετὰ χαρᾶς καὶ ἄλλην
παρήγορον ἐπιστολὴν νὰ σοὶ συντάξω πάλιν
ἐλπίζων πλέον δι' αὐτῆς καὶ σὺ ἂν μὲ συνδράμῃς
τοῦ νοῦ σου εἰς λογαριασμὸν νὰ φέρω τὰς δυνάμεις
διότι παρετήρησα ἐσχάτως μετὰ φρίκης
ὅτι καὶ σὺ ὁλοσχερῶς πάμφιλτατε ἀνήκεις
εἰς τὴν χορείαν δυστυχῶς ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων,
οὓς ἀπαντᾶ τις εὐχερῶς εἰς πάντα πλέον τόπον
καὶ ὧν ὁ νοῦς κατά τινας ἀγνώστους περιστάσεις
ὑφίσταται ἐνδελεχεῖς, συχνὰς ἐκτροχιάσεις.
Ἴσως ὀλίγον αὐστηρὸν ἐνταῦθα μ' ἀπαντήσῃς
Πλὴν δὲν πιστεύω πώποτε νὰ μὲ παρεξηγήσῃς
διότι, ἂν τὰς σκέψεις μου χαράττω ἐλευθέρως,
τοῦτο συμβαίνει ἐπειδὴ κατέφθασε τὸ θέρος
ἐὰν δὲ μένῃς μεθ' ἡμῶν ἄρθρα σφοδρὰ συντάττων
ὑπὸ τὴν φλέγουσαν πυρὰν τῶν κυνικῶν καυμάτων
καὶ δὲν κινήσεις ἀλλαχοῦ τὸν ἐλαφρόν σου πόδα
ἔχετε γειὰ ψυλὰ βουνὰ καὶ κάμποι μὲ τὰ ῥόδα·
Νομίζω ὅμως φίλε μου ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων
Πῶς εἶχες ἰδιάζουσαν τὴν κλίσιν πρὸς τὸν στίχον
καὶ νέος ἔτι παραιτῶν τοῦ βίου τὰς ἀνέσεις
ἐκαλλιέργησας στενὰς μετὰ τῆς Μούσης σχέσεις,
ἂν δὲ ποτὲ δέν σ' εἴδομεν ἐν ὥρᾳ εὐφροσύνης
εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως νά τρέχῃς μετ' ἐκείνης
πιστεύομεν πῶς ἡ τερπνὴ θεὰ τοῦ 'Ελικῶνος
σ' ἐδέχετο μετὰ χαρᾶς καὶ λίαν φιλοφρόνως.
'Επωφελήθητι λοιπὸν τῆς σχέσεως ἐκείνης,
ἧς χάριν ἐδοκίμασας ἴσως στιγμὰς ὀδύνης
κ' ἐπάνελθε, ἐπάνελθε ἀγαπητὲ, καὶ πάλιν
εἰς τὴν θερμὴν ἐξ ἔρωτος τῆς Μούσης σου ἀγκάλην
κ' ἐκ τῶν ἡδέων κόλπων της προσπάθησε ν' ἀντλήσῃς
τὰς παιδικὰς καὶ ἀφελεῖς ἐκείνας συγκινήσεις,
εἰς ὧν τὴν ἡδυπάθειαν ἴσως σβεσθῇ ἡ ὀδύνη,
ἣν ἡ σκληρὰ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἀγνωμοσύνη
ἀνιερῶς σ' ἐπότισε καὶ ὅπου βεβαιῶ σου
τὴν ἠρεμίαν παρευθὺς θ' ἀνεύρῃς τοῦ νοός σου.
Παραίτησε, παραίτησε τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου
τὸ δάκρυ ἢ ὁ στεναγμὸς τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου
θὰ σ' ἀναξέῃ τὰς πληγὰς καὶ ὅπου μετὰ φρίκης
ὡς σὺ, διὰ τὴν πτῶσιν του θρηνῶν ὁ Μποκοβίκης
θὰ φυγαδεύῃ τῆς μικρᾶς ψυχῆς σου τὴν γαλήνην
ἐπαναφέρων τὴν σκηνὴν ἐν τῇ ζωῇ ἐκείνην
καθ' ἣν μετὰ τοῦ Γληγορᾶ καὶ συναδέλφων ἄλλων
ἀντιμετώπησας καὶ σὺ τῆς ἐκλογῆς τὸν σάλον
καὶ ὅταν τὰς προτέρας σου δυνάμεις ἀνακτήσῃς
κ' ἡ ἐλευθέρα σοὶ δοθῇ τοῦ λογικοῦ σου χρῆσις
ἄφησε τότε, ἀδελφὲ, τοῦ ποιητοῦ τὴν λύραν
καὶ λάβε στέμμα ἄνακτος καὶ ἄνακτος πορφύραν
κ' ἐλθὲ νὰ σ' ἀναδείξωμεν τῶν Νήσων βασιλέα
διότι ἡ μεγάλη σου περὶ αὐτῶν ἰδέα
ἣν μέσῳ ἄλλοτε ἡμῶν ἀφῆκες ἀποτόμως
ἤτοι ζωὴν μοναχικὴν νά ζῶσιν αὐτονόμως
ἐκαρποφόρησε, φρονῶ, εἰς τὰς ψυχάς μας πλέον
καὶ σάρκα ἴσως καὶ ὀστᾶ θὰ λάβῃ τελευταῖον.
Περαίνων, φίλε μου, ζητῶ συγγνώμην ἐλευθέρως
ἄν, ἀδιάκριτος ἐγώ, λαμβάνω τόσον μέρος
διὰ τὰς ὑποθέσεις σοῦ καὶ μὴ μὲ ἀδικήσῃς
διότι ἄλλοτε καὶ σὺ ἐφρόντισες ἐπίσης
κ' ἐνδιεφέρθης δι' ἡμᾶς, φίλε Πολῖτα, τόσῳ
ὥστε ἐσκέφθην σήμερον κ' ἐγὼ νὰ σ' ἀποδώσω
μὲ τὴν μικρὰν καταβολὴν αὐτῆς τῆς συμβουλῆς μας
μέρος τῆς τόσης πρὸς ἐσὲ σπουδαίας ὀφειλῆς μας.

Πειρασμός.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Χ. Ποταμιάνου, ὅστις ἐκόμισενἐκ τῆς ἑσπερίας τὸ μόνον ἀλάνθαστον ὀδοντοκαθαρτήριον ὕδωρ «ἀναθερὶν», κόνιν καὶ σάπωνας διά τοὺς ὀδόντας.

Τῇ χρήσει τούτων καθαρίζονται θαυμασίως οἵ τε φυσικοὶ καὶ τεχνικοὶ ὀδόντες, στερεοποιοῦνται, ἀναλαμβάνουσι τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν χρῶμα· καταπαύουσι οἵ τε νευρικοὶ καὶ οἱ ἐκ τερηδόνος τῶν ὀδόντων πόνοι, συσφίγγεται τὸ μαλακὸν κρέας τῶν οὔλων, ὧν καταπαύει τὴν αἱμορραγίαν καὶ σῆψιν καὶ διατηρεῖται ἡ καλὴ τῆς ἀναπνοῆς ὀσμὴ καταπαυομένης τῆς δυσοσμίας αὐτῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀποτέλεσμα δημοτικῆς ἐκλογῆς Ληξουρίου 5 Ἰουλίου 1887.

Ὀνοματεπωνυμία ὑποψηφίων.	Τμῆμα πρῶτον			Τμῆμα δεύτερον			Ὁλικὸν τῶν τμημάτ. Ναί
	Ναί	Ὄχι	Ὁλικ.	Ναί	Ὄχι	Ὁλικ.	
Δήμαρχοι.							
1) Ἰακωβάτος Τυπάλδος Ἄγγελος	353	205	558	410	297	707	763
2) Χαριτάτος Τυπάλδος Ἰωάννης	251	307		348	359		569
3) Βουτσινᾶς Μιχαὴλ Διονυσίου	71	187		152	555		223
4) Πρόντζας Τυπάλδος Γεώργιος	82	476		133	574		215
Πάρεδροι.							
1) Λουκέρης Θεαγένης Πέτρου	360	198		398	309		758
2) Χαριτάτος Τυπάλδος Μαρῖνος	337	221		405	302		742
3) Λιβιεράτος Γεράσιμος Παναγῆ	344	214		392	315		736
4) Μελιδώνης Ζήσιμος Διονυσίου	258	300		423	284		681
5) Καλογηρόπουλος Σπυρίδων Ἀντωνίου	232	326		404	303		636
6) Λιβιεράτος Ἀναστάσιος Βερνάρδου	248	310		347	360		595
7) Ἀλεξανδράτος Διονύσιος Σπυρίδωνος	234	324		344	363		578
8) Δαναλῆς Δαμιανὸς Γερασίμου	229	329		338	369		567
9) Πυλαρινὸς Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου	224	334		262	445		486
Σύμβουλοι.							
1) Καμῆλος Γρηγόριος Ἰωάννου	373	185		477	230		850
2) Φαρακλὸς Πέτρος Ἀθανασίου	362	196		475	232		837
3) Μαγδαληνὸς Γεράσιμος Δημητρίου	362	196		434	273		796
4) Κατζαΐτης Σπυρίδων Ἀλεξάνδρου	360	198		426	281		786
5) Ἀλυβιζᾶτος Σπυρίδων Γερασίμου	320	238		458	249		778
6) Ἀντίππας Σπυρίδων Ἰωάννου	337	221		439	268		776
7) Παπύρης Ἀργύρης Κωνσταντίνου	312	246		463	244		775
8) Κρασᾶς Εὐαγγελινὸς Σπυρίδωνος	370	188		397	310		767
9) Δαλλαπόρτας Διονύσιος Νικολάου	332	226		418	289		750
10) Κουρούκλης Χαράλαμπος Ἰωάννου	355	203		394	313		749
11) Κουρούκλης Χαράλαμπος Ψωμᾶς	342	216		381	326		723
12) Λασκαράτος Χαράλαμπος Παύλου	317	241		403	304		720
13) Μαντζαβῖνος Ἀνδρέας Κωνσταντίνου	339	219		379	328		718
14) Τσέκκας Μαρῖνος Μάρκου	332	226		378	329		710
15) Δρόσος Εὐαγγελινὸς Θεοδώρου	319	239		388	319		707
16) Κουρούκλης Γεώργιος Τζιφὲς	348	210		358	349		706
17) Περλιγγῆς Παναγῆς Σπύρου	331	227		374	333		705
18) Μαυροειδῆς Στέφανος Γεωργίου	315	243		371	336		686
19) Ἀβάσταγος Χαράλαμπος Ἀποστόλου	317	241		350	352		667
20) Ζακυθινὸς Σωτήριος Γερασίμου	326	232		332	375		658
21) Μωραΐτης Εὐάγγελος Γερασίμου	300	258		356	351		656
22) Μελιδώνης Μιχαὴλ Ἰωάννου	288	270		366	341		654
23) Τζιτζέλης Ἠλίας Ἀγγέλου	272	286		379	328		651
24) Μιχάλης Δημήτριος Σταύρου	331	227		300	407		631
25) Ζακυθινὸς Λαλάος Σπυρίδων	261	297		366	341		627
26) Λουκέρης Χαράλαμπος Ἀντωνίου	246	312		380	327		626
27) Ῥαυτόπουλος Νικόλαος Ντόσης	249	309		375	332		654
28) Λαυράγγας Ἰωάννης Εὐαγγελινοῦ	242	316		372	335		614
29) Λυκούδης Παναγῆς Γερασίμου	243	315		355	352		598
30) Κατζαΐτης Διονύσιος ἱερ. Ἰωάννου	269	289		323	384		592
31) Παρτίδος Ζήσιμος Σπύρου	278	280		313	394		591
32) Καμηνάρης Ἄγγελος Ἰωάννου	239	319		337	370		576
33) Παυλῆς Τυπάλδος Ἰωάννης Ἀναστασίου	219	339		353	354		572
34) Πολυκαλᾶς Γεράσιμος Ἰωάννου	253	305		318	389		571
35) Πολυκαλᾶς Ἰωάννης Ἰακώβου	237	321		327	380		564
36) Κατζαΐτης Χαράλαμπος Ἀγγέλου	230	328		[illegible]	376		562
37) Κεφαλᾶς Χαράλαμπος Ἀντωνίου	231	327		329	378		560
38) Ἀραβαντινὸς Θεμιστοκλῆς	232	326		324	383		556
39) Κλαδᾶς Βασίλειος Ἰωάννου	230	328		316	391		546
40) Παυλῆς Τυπάλδος Γεώργιος Ἀναστασίου	234	324		304	403		538
41) Κεφαλᾶς Παναγῆς Ἰωάννου	199	359		283	424		482

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ